

Chiang mai, september 2012

Nieuwe stichting

In een van de vorige nieuwsbrieven heb ik u geïnformeerd over de noodzaak om ook in Thailand een eigen stichting op te richten. Wij zijn hiermee gestart in het najaar van 2010. Kort na mijn terugkeer in mei 2012 kregen wij het bericht dat onze aanvraag is goedgekeurd. De Thaise stichting is een feit. De stichting heet officieel “Moelanitie Pattana Tsjouw Thai Poek Kao”. In het Nederlands is dit het best te vertalen in “Stichting Hill Tribes Children”. Het bestuur van de Thaise stichting bestaat uit 4 personen. Ik heb mijzelf benoemd tot voorzitter van de stichting en ik blijf ook het beheer houden over de financiën. Hiermee blijf ik zelf waken over de euro's/bahtjes. De overige leden zijn de huisvader en een echtpaar dat in het onderwijs werkzaam is zij het niet op een van de scholen van de kinderen. Ook zij zijn afkomstig van een hilltribe.

Gebleven

In mijn vorige nieuwsbrief heb ik geschreven dat een van onze kinderen na haar examen naar een andere school zou gaan en het tehuis, gezien de verre afstand, zou moeten verlaten. Dit is niet doorgegaan omdat de andere school geen nieuwe leerlingen meer aannam. Angela is dus gebleven en vervolgt haar opleiding bij ons. Een van de studenten die de agrarische opleiding volgt is wel gestopt. Hij had mij al eerder te kennen gegeven dat hij de opleiding niet zo leuk vond en liever iets anders zou gaan doen. Inmiddels is hij in een ander tehuis gaan wonen, waar ook zijn vriendin woont, vanwaar hij naar een andere school zou gaan. Awoe heeft mij bedankt voor de steun die hij de afgelopen 4 jaar heeft gehad en deze dank wil ik graag met u delen.

Angela na het behalen van haar diploma.

Op de fiets

Eind vorig jaar kregen wij een speciale donatie. Omdat ik weet dat de gevers enthousiaste fietsliefhebbers zijn die op vele plaatsen in de wereld de pedalen hebben rond getrapt, kreeg ik het idee om van een gedeelte van het geld een aantal fietsen te kopen zodat de oudere kinderen fietsend naar school kunnen. Wat is er nu lekkerder dan 's morgens om 07.00 uur op de fiets te stappen om, na 3 kilometer vals plat bij de school aan te komen. Nou wat zij lekkerder vinden is om 's middags die 3 kilometer afdeling te doen waarbij zij minder hoeven te trappen. Met de jongens was afgesproken dat zij niet aan de fietsen gingen sleutelen. Ik denk dat deze afspraak precies 5 minuten heeft geduurd waarna de diverse sleutels en schroevendraaiers werden gehanteerd.

In overleg met de meisjes hebben we besloten dat zij geen fiets zouden krijgen. Een meisje kon niet fietsen maar dat is de reden niet. Zij voelen zich er niet lekker bij om met die rokken naar school te fietsen. Zij zouden als enige meisjes op de fiets komen en zij hebben het als minderheidsgroep toch al wat zwaarder dan de andere Thaise meisjes. Een bijkomend voordeel voor ons is dat de maandelijkse vervoerskosten naar school meer dan gehalveerd zijn.

Bij de start ´s morgens naar school.

Sponsorloop

Op 29 juni hebben ruim 200 leerlingen van de Statenschool in Dordrecht een sponsorloop gelopen. Naast het realiseren van een grote wens van de school om een eigen kunstkabinet te realiseren werd er ook een goed doel gekoppeld aan de sponsorloop. Het goede doel was onze stichting.

Liepen groep 5 tot en met 8 ´s morgens in het Merwesteinpark hun rondjes, ´s middags liepen de kinderen van groep 1 tot en met 4 in de Kloostertuin. Alle leerlingen werden aangemoedigd door hun meesters en juffen en hun familie. Zij werden gesponsord door vrienden, familie, bekenden en buurtgenoten per rondje of voor een totaalbedrag.

De opbrengst van de loop bedroeg een bedrag van maar liefst 1.500 euro. Alle kinderen, meesters en juffen en andere mensen die hebben meegeholpen worden hartelijk bedankt voor deze geweldige prestatie en opbrengst.

Aan de start voor de sponsorloop.

Varkens

Begin augustus heeft onze zeug een aantal biggen geworpen. Het is de eerste keer dat dit op ons eigen terrein is gebeurd. Een kleine tegenvaller was wel het aantal. Meestal werpt een zeug er wel een stuk of 8 of zelfs meer. Bij ons bleef de teller steken op 4. Hierbij bleef de teleurstelling niet. Op een zondagmorgen is een van de biggen ontsnapt uit het hok en is in het riviertje gevallen dat achter het terrein stroomt. Hij was niet in staat om zelf op het land te klimmen en is verdronken. Enkele kinderen vonden haar toen zij de was aan het doen waren. Ook een 2^e big heeft het niet gehaald. Ook hij is bij een ontsnappingspoging gewond geraakt en heeft een wond opgelopen aan 1 van zijn poten. We zijn met hem nog naar een soort dierenarts geweest maar dit heeft niet mogen baten. Later op de avond is hij gestorven. Je zou verwachten dat zo'n big dan wordt begraven maar enkele jongens maakten een vuurtje en de big werd geroosterd. Niet dat dat nu veel vlees opleverde want de big was nog geen 3 weken oud maar toch, er wordt niets weggegooid wat gegeten kan worden.

Toen hadden we er nog 4.

Bezoek

Er komen regelmatig mensen bij ons op bezoek, soms familie en vrienden van de kinderen en van mij, donateurs, leraren en leraressen. Begin dit jaar kregen we ook een verzoek van een familie uit Nederland die onze site had gezien en een bezoek aan het huis wilde combineren met hun vakantie. De kinderen hadden op koninginnedag een aantal activiteiten georganiseerd in hun dorp Zuid- Laren (zie hiervoor de website). Zij zijn onze gasten geweest van 17 tot en met 19 augustus. Onderstaand kunt u een verslag lezen wat zij hebben geschreven. De tekst spreekt voor zich en u kunt begrijpen dat zowel huisvader PJ als ik trots zijn op alle kinderen.

Na een lange periode van voorbereiding op onze rondreis door Thailand brachten we een bezoek aan het kindertehuis van Joop.

De verwachtingen waren gespannen. " hoe zou het zijn, zouden 2 werelden kunnen samenkomen". Het werden geweldige dagen.

Joop had de kinderen voorbereid en we werden geweldig ontvangen. De kinderen namen onze kids onder hun hoede en namen ze onder andere mee te voetballen en te vissen en omgekeerd hadden wij spelletjes mee en werd er al gauw samen gegamed en gekangood.

We waren zeer onder de indruk van hoe deze kinderen leefden, zo dicht bij de natuur, zelf hun eten kunnen vangen door gaan vissen of hun big te slachten en

dit samen met PJ te bereiden. Hoe klein ze ook zijn en met welke zorg dit gebeurde.

Iedereen draagt zijn steentje bij. Bewonderingswaardig keken wij naar de discipline die er heerste onder de kinderen. Wassen, eten koken, schoonmaken, ieder heeft zijn taak, hoe groot of klein ze ook zijn.

Joop doet samen met de huismeester PJ geweldig werk voor deze kinderen en we erg blij zijn dat we te gast mochten zijn in dit huis waar ze de normen en waarden hanteren die ze van huis uit meekrijgen!!

Deze ervaringen heeft ons maar vooral onze kinderen verrijkt. 2 verschillende werelden kunnen inderdaad samensmelten, vriendschappen zijn ontstaan, we hebben Joop, Pj en de kinderen in ons hart gesloten!

Bedankt voor de geweldige dagen,

Michelle, Jarnick, Amy, Mark, Gosse, Anja en Claudia

De vis wordt duur betaald

In het bovenstaande stuk heeft u kunnen lezen dat de kinderen zijn wezen vissen, samen met de gasten. Zij deden dit in een bosmeertje niet al te ver van het tehuis. Een week later gingen een paar kinderen tesamen met de huisvader opnieuw vissen. Zij werden aangehouden opdat vissen in dat gebied verboden is. Het zou op een bord staan bij een van de toegangspaden. Ik werd gebeld of ik niet even de boete kon komen betalen maar ik was onderweg naar de agraische studenten die op ca. 75 km verder wonen en leren. Ik gaf aan dat ik de volgende dag wel zou komen betalen. Toen ik de volgende dag hoorde hoe hoog de boete wel niet was schrok ik toch. Dat de huisvader een boete van 500 baht krijgt kan ik dan nog wel begrijpen maar dat kinderen hetzelfde moeten betalen vind ik toch wel heel erg hoog. Maar zoals een bekende Nederlander ooit eens heeft gezegd “ieder nadeel heeft ook zijn voordeel”. Waren we een week eerder aangehouden met veel meer kinderen alsmede met 7 gasten dan was de boete wel 4 keer zo hoog geweest. En ik weet trouwens ook niet of ze de vis nu wel of niet mochten houden.

Tot slot wil ik opnieuw iedereen hartelijk bedanken voor uw steun en donaties.

Namens de stichting Hilltribe's children,
Joop Rieff